

“... Jenom jedna věc mně vadí. A to jsou některé články ve slovenském jazyce. Možná budete namítat, že Chip se prodává i na Slovensku, ovšem já si kupuji český časopis za české peníze a v České republice. Takže očekávám, že bude psán pouze v češtině – v úředním jazyce. Doba federace je již dávno pryč! Jedná se o články od pana Stieranky a tyto články zásadně nečtu. Ať se tento redaktor naučí česky nebo si svou práci nechá přeložit. Pokud bude v Chipu i nadále slovenština, přestanu jej kupovat a číst...”

Tak, a je to. Tolik citát jedné z připomínek, která dorazila minulý týden do naší redakce. Vzhledem ke skutečnosti, že v našem časopise doposud nemáme listárnu, ve které bychom se přímo věnovali reakcím na vaše dopisy, využiji v tomto případě první stránky časopisu – nakonec jde o téma natolik citlivé, že si to určitě zaslouží.

Co se našeho postoje k celému problému týče, ze skutečnosti, že se v obsahu časopisu stále objevují články ve slovenském jazyce, tušíte, jaký je. Je fakt, že 1. 1. 2003 tomu bude už deset let, kdy naše federace byla takřka po třech čtvrtích století (nepočítám-li krátkou pauzu období 2. světové války) rozpuštěna. Nadále sice žijeme ve dvou samostatných suverénních státech, ale spojuje nás nejen jazyková příbuznost, ale někdy i více či méně pozitivní vzpomínky na minulost, v nemálo případech také i rodinné vazby. Je faktem, že slovenštinu už z reproduktorů televizorů, na kterých máte naladěnou českou stanici, těžko uslyšíte (nejde-li např. o výjimečný příklad slovenského zpravodaje Eugena Kordy z TV Nova), slovenský text si nepřečtete ani na stránkách českých novin.

Upřímně se přiznávám, že my jsme se doposud “dvojakostí” jazyka v našem časopise vážněji nezabývali. Náš slovenský dopisovatel připravuje podle mého názoru kvalitní příspěvky, na Slovensku máme podle našich informací nezanedbatelné procento stálých čtenářů, stále se také podílíme na některých IT aktivitách odehrávajících se na půdě Slovenské republiky. A nakonec vzhledem k velké podobnosti obou jazyků nikoho ani nenapadlo, že by snad mohl nastat problém s neporozuměním textu a že by snad bylo nutné jej překládat; občasné procvičení slovenštiny přeci nemůže být na škodu (a kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem, dodala by zajisté teta Kateřina).

Mé přesvědčení však postupně nahlodávaly reakce mých, především mladších kolegů, jejichž názory znějí skoro jednohlasně – pryč se slovenštinou, té už dnes nikdo z mladých nerozumí. Takže? Přišla tedy doba definitivního odstřížení posledních cárů pupeční šňůry? Necítím se být v tomto případě mužem s píšťalkou, rád bych však znal názor vás, českých čtenářů, zda i nadále “snesete” sem tam článek ve slovenštině, či zda se už definitivně “svičneme” do jiného módu, a ryze český obsah Chipu si necháme “kazit” už jen anglicismy a amerikanismy, které se zvláště v našem oboru používají stále více. Ale o tom zase někdy příště.

Jiří Palyza, jiri.palyza@vogel.cz, chip@vogel.cz